

na da, Baionako katedralean agertu zen debekuei muzin eginda, sindikal arloan lan egin du, irakaskuntzan, iheslari politikoen mintzaideetako bat da egun... baina hori dena iragana da ia, hau da, argazkiz baino, beste euskarri batzuekin kontatu behar da orain, eta guri gaur gaurkoa interesatzen zaigu, ihesian dabilen horiek zein arazo dituzten administrazioarekin, edo medikuarenera joaterakoan bestela, ahoa erdi itxita dutelarik nola kontatu behar duten beren nongotasuna...».

Eta gaurko bizi-egoerak erretratatu eta haiek erakusteko desirari eutsiz, etorkizun hurbil batean egingo dutena finkatzen ari dira Bostok Photoko argazkilaria uneotan. 6-8 profil ari omen dira lantzen, profil bakoitzak pertsona bat erran nahi du, etxea utzitako euskaldun bat, baina ez dute xehetasun gehiegirik eman nahi honen inguruan, denbora behar baitute lana egokitasunez egiteko. Unea iristean, guztiaren berri emango dute. Profil horien artean Ipar Euskal Herrian bizi diren iheslari gazte eta helduak daudela iradoki digute hala ere, eta Hego Amerikan eta Afrikan urteak daramatzaten deportatu edo konfinatuak ere bai; jakina, baliabideen arabera egingo dute hori. «Bideo laburrak egiteko asmoa daukagu, 10 bat minutu iraungo dutenak,

testu idatziekin lagunduko dugu iheslari bakoitzaren historia, gainera... baina oraingoz, lan egiten jarraitzeko 12.000 euro lortu behar ditugu, eta saiakera horretan gabiltza, 4.000 euro lortuta. Azaroak 23ko data baino lehenago lortu nahi genuke kopuru hori guztia eta, crowdfunding sistemaren bidez, eskatzen dugu ekarpenak egitea dirua biltzeko sortu zuten euskal gune batean, www.karena.eu helbidean». Ordea, dena ez da Internet, batik bat askok ez baitakite tresna horien bidez dirulaguntzak bideratzen, eta bonolaguntzak atera dituzte herritarren artean saltzeko, ostatu eta elkarteetan laguntza jasotzen hasi dira, ahoz ahoko zabalkundeari ateak ireki dizkiote, laguntzaile bakoitza bilakatu dutelarik protagonista, beren proiektuko ardatz. Jende ezagunaren babesa ere ukaiten ari dira pixkanaka. Honela, Xabier Solano Esne Beltza musika taldeko abeslariak bideoa igorri die www.kaxahutsak.com helbidera, «bere babesaz gain, taldearena ere eskainiz». Andoni Tolosa «Morau»k gauza bera egin du; «pentsatzen dudalako proiektu egokia dela gure historia modu duin batean kontatu eta azaltzeko, gainera, gure ardura dela pentsatzen dudalako, ezin diogulako inori utzi hori egiten, ez behintzat gure lagunaren eta senitartekoen ahotsa entzutea nahi baldin badugu.

Zuek ere animatu nahi zaituztet ekarpen txikiak egitera, denon artean lortuko baitugu kaxa huts horiek zabaltzea eta barrura beldurrik gabe begiratzea». Urtetan iheslari izandako Begoña Jauregi ere ageri da bideo horietako batean, «proiektuarekin arrunt ados nago, iheslariak bizi eta pairatzen duten egoera azaleratzea garrantzitsua iruditzen baitzait, errelatoz hainbeste hitz egiten den une hone-

tan». Eta azkenik Garikoitz Ibarluzea ikus daiteke «Kaxa Hutsak proiektuan agertzen den iheslarietako bat naiz, eta gure bizitza, gure emozioak, zailtasunak eta beste barnetik kontatzen dituelako, oso garrantzitsua iruditzen zait proiektu hau. Gure herriak beti jakin izan du horrelakoei laguntza ematen eta ziur naiz denon artean hau ere plazaratzea lortuko dugula».

A-9

Joxean Agirre

Maila kolektiboan iraultza baten ametsarekin eta maila pertsonalean hobekuntza handien esperoan bizitako belaunaldia da gurea. Maila pertsonaleko hobekuntza horrek forma lausoa zuen, intuizio baten antzekoa.

Nire kasuan, emakume liluragarri bat agertuko zitzaidala uste nuen edo asebeteko ninduen proposamenen bat egingo zidatela neure lanbidean edo bizimodua aldatuko zidan enkontruren bat edukiko nuela noizbait norbaitekin.

Uliako Maritxurengana edo beste igarile batzuengana joaten nintzen eta konfirmatu egiten zizkidaten nire intuizio

horiek: zerbait handia ikusten dut hemen, esaten zidaten mahai gainekeo tartari begira, eta nik pentsatzen nuena errepikatzen zidaten, alegia, emakume bat izan zitekeela edo arlo profesionaleko eskaintza bikain bat.

Baikortasun inozo samar horren erruduna ama zen seguru asko, hura ere, gaioa, konbentzitutak baitzegoen bere seme-alabak auzoko listoenak eta goapoenak ginela.

Gaur ere, bizirik balego eta esango baliote mundu mailako sari bat edo kargu bat eman behar zidatela, ez zen harriturik eta pentsatuko zuen bazela garaia niri emateko.

Iraultzarekiko baikortasunaren errua, berriz, marxismoarekin jasandako betekaderek dute. Anaia gaztea atxilotzen zuten bakoitzean, amak autore bizardun guztiak erretzen zituen baserriko ekonomikan, eta arratsaldeak ematen zituen horretan. Ez zen iraultzarik gertatu, baina Katalunian gertatzen ari denak badi-tu amesten genuen iraultza haren ezaugarri batzuk.

Beharbada, berandu samar bada ere, nire intuizioak gauzatzen hasi dira. Auskalo!, emakume liluragarriaren batek eramango nau aurki bere ohera edo, oraindik auskaloago dena, A-9 bat markatuko dugu aurki euskal egutegietan. •